

tenemos nosotros en cambio las más excepcionales condiciones.

Si, pues, se toman medidas para repoblar nuestras aguas dulces, lógico es que se tomen también para repoblar nuestros marcs de los que mucho mayores beneficios podemos reportar.

ILLETEA

Bedeinkatua izan dedilla ¡o! Jaun andia!

Zure eskuak nasaituten.

Nabelako gaur icharopena bialduagaz.

Penan deustala gozatuten.

¡Zenbat geyago nik dodan Jauna zugan pentsetan
Añbat urrentzen jat mundua!

Eta arimau lurrean bizi ez balitz legez,
Zeruruntz daukat aldatua!

¡An billatuten ditut liburu baten legeche,
Zure egintzak miragarri,

Hat irakurten asi orduko gerututenean naz,
Zur eta arri eginda ni!

¿Zelan ez dot nik egan emendik oraiñgo baña,
Alako erri betikora?

Nondik daukadan arima maite naben bat deika,
Aldamenera noakola?

Berak igeſi eustanik ona neure ondotik,
Ezin bete jat utsunea;

Urte bi datozi neure esposa ill jatala ta,
¡Bizirik daukat gomutea!

Bere gorputza datzan toki iſill ta mutu onek
 Onaratu nau nai ta nai ez;
 Aidez dabillan egazti triste egarritua,
 Pozu geldicho batek legez.

Eta emendik erdibiturik nire biotzak
 Iñoz ez lako zotifnákaz;
 Kantetan ditu atsekabezko bertso samurrak,
 Bustirik negar malkoakaz.

Orri leidunai¹ Eguzkiaren begiak iota,
 Badeutse negar gaur erazo;
 Damuak niri iturricho bi begietatik
 Ateratea ñda millagro?

¿Ze millagro tia beste alberdi danak ichita
 Ipar aldera bai orratza?
 Jausten dan legez, zuzendu arren nire biotz au
 Emaztearen obirantza?

Nardietako² arri libreak bilin bolaka
 ¿Ez dira jausten arrokara?
 Nire biotz au bere lurretik aldendu nairik
 ¿Ez dator zulo onetara?

Ontzi ausia urpera legez natorrenean
 Emaztearen tokichora,
 Nire arimak egan daiala aren arimak
 Daukan abia zerukora.

Ez dabelako Eriotzeak an aginduten.
 Oi daben legez lur onetan,
 Bizi dedin an, emen ain laztan ebanaz nasi,
 Danoen Jauna alabetan.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

Ochandion, 1895-ko Santu guztien egunean

(1) Leia=izotza.—(2) Nardia=derrumbadero